

UN AMIC ESPACIAL

Alguna vegada us heu preguntat que passa "allà fora"?

Doncs aquesta pregunta sempre se la feia en Miquel un nen de dotze anys fascinat per l'espai, els planetes, les galàxies i el que mes, la vida que podia existir...

La seva mare es deia Carme, era molt simpàtica i tenia molta paciència ja que el seu fill sempre la tenia cansada de tant demanar-li llibres, joguines, pel·lícules...

El seu pare es deia Jaume, era amable i simpàtic però no estava molt amb ells pel seu treball.

En arribar a casa la va deixar dins d'un calaix de la seva habitació i se'n va anar a dormir.

Al dia següent, com que era dissabte, no havia d'anar a l'escola així que

Al Miquel no li agradava gaire anar a l'institut, i no li agradés estudiar, sinó que els seus amics, si es poden dir així , no el tractaven com un nen normal i corrent, potser era diferent o per el contrari era massa normal...

Un dia passejant pel seu jardí, del cel, inesperadament va caure una espècie de càpsula de 10 cm de llarg i de color gris claret, el nen es va quedar bocabadat, no sabia com aquella cosa havia aparegut del cel i arribat a casa seva, la sensació que havia arribat de l'espai el tornava boig i ple de ganes d'investigar.

Volia passar tot el dia investigant la capsula caiguda del cel, però al obrir el calaix, no estava!

El nen va mirar per tota l'habitació, la va deixar feta un desastre però no la trobava.

Va anar a preguntar-li a la seva mare per si l'havia agafat per error, quan pel passadís va veure una capsula amb peuet sortint per la part inferior, el nen no sabia si sortir corrents o agafar-lo, va triar la opció mes intel·ligent que va ser agafar-lo i emportar-se'l la seva habitació, el va posar damunt del seu escriptori i li va tocar un peuet i va sentir un riure de l'interior de la càpsula, el nen li va treure la capsula de sobre i va veure un petit ésser, no més gran que un pam.

I de la seva petita boca va sortir un:

-Hoi Què ets?-a el qual el nen va respondre- Hola em dic Miquel, i tu?

-Jo em dic Tim, i no sóc d'aquí Vinc d'un altre planeta

-Perquè parles estrany?

-Ups!ho sento, es va tocar un interruptor de la panxa...

-Ara millor va dir el nen, amb un somriure a la boca.

El marcià li va dir que s'hauria de quedar amb ell durant un temps fins que arreglés la seva nau. Durant aquell temps es van fer grans amics, al nen ja li donava igual que no el tractessin bé a l'escola, ell sabia que quan tornés a casa tindria al seu amic esperant-lo, però com sempre, totes les coses divertides arriben a la seva fi.

El marcià li va començar que havia de marxar-se perquè la seva nau ja estava arreglada i trobava molta falta a la seva família.

El nen es va posar molt trist, per una vegada que tenia un amic havia de marxar-se...

Quan va arribar l'hora d'acomiar-se En Miquel estava molt trist, no podia parar de plorar, així que el petit Tim li va regalar un collaret de pedres del seu planeta perquè sempre el recordés.

Però de sobte es va despertar pel despertador...

El nen confús va dir:

-Oh! tot ha estat un somni, era tan real...

Però quan va anar a dutxar-se una mica trist perquè pensava que tenia un amic marcià, va veure que del coll li penjava un collaret fet de pedres que semblava d'un altre planeta.

Karla Peco

1r ESO A